

Olyan volt téged szeretni, mint szeretni a vihart.
Beleszeretni a végtelen sötétségbe,
Az elképesztően vad villámokba, amelyek megsebeztek erejükkal a világot.
Beleszeretni a szüntelen zúgó szélbe,
Az eső felhőkbe, melyek eltakarják az eget.
Szeretni az esőt, a hideget.
Szeretni a nyugtalan farkas üvöltését, amely szintén jelzi a vad, tomboló vihar közeledtét.
Szeretni az egyre hangosabb mennydörgést, ami szinte a földet is megrengeti.
Te magad voltál a vihar, én pedig az a fa amelyet a villámaid felégettek.